

Arrest

nr. 274 686 van 27 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. STEYLAERTS
Stationlaan 45
3740 BILZEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leoonse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BISCOTTI, die *loco* advocaat M. STEYLAERTS verschijnt voor verzoeker, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sierra Leoonse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 12 juli 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 16 juli 2019 om internationale bescherming. Op 20 december 2021 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Sierra Leoonse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Aku etnie. U bent geboren op (...) 1991 in Kenema, waar u uw hele leven woonde. U woont samen met uw moeder en uw

zus in Dama Road. Uw vader sterft tijdens de burgeroorlog. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. Op 11-jarige leeftijd begint u te werken als sjouwer. Later krijgt u een opleiding tot schilder en gaat u in de bouw aan de slag.

In 2014 breekt in Sierra Leone ebola uit. Begin 2015 wordt uw moeder plotseling ziek. Zij en uw zus worden onder dwang in quarantaine geplaatst in het ebolabehandelingencentrum van het Kenema Health Center. De volgende dag wordt u zelf opgepakt door de politie en naar de quarantainezone gebracht. U vindt hier uw moeder en zus terug, maar zij zijn reeds overleden. U bent bang dat u zelf ook zal komen te overlijden en besluit te ontsnappen uit de quarantaine. Enkele bewakingsagenten trachten u tegen te houden, maar dat lukt hen niet en u weet te ontsnappen. U besluit Sierra Leone te verlaten.

U verlaat Sierra Leone begin 2015 en reist via Guinee, Mali, Niger, Algerije en Libië naar Italië. In Italië aangekomen dient u een verzoek tot internationale bescherming in. Uw verzoek wordt door de Italiaanse autoriteiten geweigerd. U verlaat Italië en reist via onbekende landen naar België. U komt op 12 juli 2019 aan in België en dient op 16 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart in Italië een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 07/10/2021 (verder notities CGVS), p. 4). U verklaart verder dat u een negatief antwoord kreeg. Gevraagd naar de redenen van deze weigering, legt u de fout hiervoor bij de tolk die u in het kader van uw procedure in Italië toegewezen kreeg. Het is echter niet ernstig de fouten in uw asielrelaas te wijten aan de tolk. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.

U verklaart voor het CGVS dat u in quarantaine geplaatst werd omdat uw moeder ebola had (notities CGVS, p. 5-6). U ontsnapte uit de quarantaine en besloot Sierra Leone te verlaten. U verklaart verder dat u niet meer kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat u het doelwit bent van de overheid, de veiligheidsdienst en de politie (notities CGVS, p. 13-14).

Gevraagd naar de reden dat u het "doelwit" bent, verklaart u dat u een zaak (probleem) heeft met de veiligheid en de politie (notities CGVS, p. 13-14). Gevraagd hoe u weet dat u anno 2021 nog problemen heeft als u teruggaat naar uw land van herkomst, verklaart u er weggegaan te zijn omwille van problemen. Gevraagd hoe u weet dat u 6 jaar na datum nog problemen krijgt als u teruggaat naar Sierra Leone, verklaart u in heel algemene termen dat in Afrika vele dingen zijn waarom de overheid wil dat "je" er blijft en dat "je" altijd problemen zal hebben. Gevraagd naar de reden dat u niet naar bv. Freetown gaat, verklaart u dat de overheid in Freetown dezelfde is als die in Kenema. Opgemerkt dat er ondertussen een andere overheid is sinds u Sierra Leone verliet, verklaart u dat niet te vertrouwen. U verklaart verder niet te kunnen doen alsof er niets gebeurd is nadat uw gezinsleden door de overheid gedood werden. Even later teruggekomen op de actualiteit van uw vrees verklaart u na uw aankomst in Europa niets meer vernomen te hebben over uw zaak (notities CGVS, p. 17). U blijft uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de actualiteit van uw vrees voor vervolging. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u anno 2021, 6 jaar nadat u Sierra Leone verlaten heeft, nog een actuele vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Hoewel u de Sierra Leonese overheid als schuldige aanwijst voor de dood van uw moeder en uw zus omdat zij onder dwang in quarantaine geplaatst werden tijdens de ebola-epidemie (notities CGVS, p. 6 + p. 13-19), vormt het plaatsen van zieken in isolatie of quarantaine op zich geen vervolging en kadert dit in de sanitaire maatregelen die de Sierra Leonese overheid nam ter bestrijding van de zware ebola-epidemie.

Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat u voor uw vertrek uit Sierra Leone op enigerlei wijze te horen kreeg dat u problemen zou krijgen met de autoriteiten (notities CGVS, p. 6 + p.13-19). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw eerste reactie na uw ontsnapping uit de quarantaine is om het land te verlaten.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie niet dat mensen die tijdens de ebola-epidemie uit quarantaine ontsnapten actueel vervolgd worden door de autoriteiten, noch dat zij voor uw vertrek uit Sierra Leone vervolgd werden door deze autoriteiten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11 oktober 2021. U bezorgde deze notities ondertekend terug aan het CGVS zonder verder enige opmerkingen te maken. U wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"5. Na onderzoek heeft het CGVS vastgesteld dat verzoeker er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS meent dat het feit dat verzoekende partij geen internationale bescherming werd toegekend in Italië de ernst van de door hem ingeroepen vrees reeds op voorhand ondermijnt. Daarenboven meent het CGVS dat de verklaringen over de verschillende bedreigingen die verzoekende partij heeft gekregen, niet geloofwaardig zijn.

A.1. Wat betreft de procedure voor internationale bescherming in Italië:

6. Verzoekende partij heeft in Italië geen medische hulp gekregen en werd niet menswaardig behandeld in het asielcentrum.

Verzoekende partij verwijst naar het 'Country report: Italy' van AIDA (Asylum Information Database) 2018 update (stuk 3).

Uit de lezing van voormeld rapport blijkt o.a. het volgende:

- *de grote instroom van verzoekers om internationale bescherming Italië voor zeer grote uitdagingen inzake opvang en behandeling plaatst*
- *de situatie van aan Italië overgedragen personen wat opvang en bijstand betreft ingewikkeld is*
- *aan Italië overgedragen personen zelf en met eigen middelen naar de voor hun verzoek verantwoordelijke prefectuur moeten geraken*
- *aan Italië overgedragen personen problemen ervaren om opvang te verkrijgen*
- *de opvangcapaciteit ontoereikend is*
- *Het feit dat verzoekers van internationale bescherming volgens het AIDA-rapport obstakels ondervinden die de toegang tot de gezondheidszorg bemoeilijken*
- *het geactualiseerde AIDA-rapport zéér kritisch is over de capaciteit en de toegang tot de Italiaanse opvangstructuren en procedure*
- *Het interstatelijk vertrouwensbeginsel weerlegbaar is*
- *het geactualiseerde AIDA-rapport zéér kritisch is over de toegang tot de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Italië*
- *het geactualiseerde AIDA-rapport zéér kritisch is over de stijging van het aantal Dublin asielzoekers behorende tot de daklozen in sommige regio's van Italië.*

Uit dit rapport blijkt inderdaad dat de capaciteit en de toegang tot de Italiaanse opvangstructuren problematisch zijn, Dublin terugkeerders zelf en op eigen middelen naar de bevoegde instanties moeten geraken, de toegang tot de gezondheidszorg gelimiteerd wordt door een aantal obstakels, ongeschikte levensomstandigheden in de CAS-centra (pagina 57 AIDA rapport). Het AIDArapport maakt tevens melding van meer complexiteit en meer vertraging in de registratie van de verzoeken internationale bescherming. Dus ook de toegang tot de procedure tot internationale bescherming is ondermaats.

Verzoekende partij merkte dan ook op tijdens zijn interview met het CGVS d.d. 07.10.2021 dat zijn verzoek tot internationale bescherming in Italië werd behandeld in strijd met de procedurele waarborgen. In die zin stelde verzoekende partij in concreto dat de tolk zijn verhaal compleet verdraaide met hetgeen hij verklaarde. Bovendien kreeg hij niet de mogelijkheid om aanpassingen aan te brengen in zijn verklaring. Verzoekende partij kan zich dan ook niet verzoenen met de stelling van het CGVS dat de weigering tot toekenning van internationale bescherming in Italië d'office zijn kansen op slagen in onderhavige zaak zou ondermijnen.

Verzoekende partij vraagt zich terecht af welk nut het heeft om een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen in België, daar het CGVS reeds vooringenomen is door de weigeringsbeslissing van de Italiaanse autoriteiten, zonder evenwel op de hoogte te zijn of de procedure voor de Italiaanse autoriteiten al dan niet gebeurde met eerbied voor de rechten van verdediging, quod non.

Verzoekende partij meent dan ook dat deze vooringenomenheid vanwege het CGVS in strijd is met artikel 6 EVRM, daar het CGVS reeds te kennen geeft geen geloofwaardigheid te hechten aan de door verzoekende partij vrees voor vervolging in Sierra Leone, dit louter en alleen op basis van het feit dat verzoekende partij zijn verzoek tot internationale bescherming in Italië werd geweigerd.

A.2. Wat betreft de bedreigingen de overheid, de veiligheidsdienst en de politie:

7. Het CGVS stelt in zijn bestreden beslissing dat verzoekende partij zes jaar na de feiten, geen concrete elementen kan aandragen waaruit zou moeten blijken dat zijn vrees voor vervolging nog steeds actueel is.

Verzoekende partij heeft evenwel zijn leven achtergelaten in Sierra Leone uit vrees voor zijn leven. Het is dan ook logisch dat verzoekende partij tracht om alle banden met Sierra Leone door te knippen. Verzoekende partij vreest immers dat hij bij zijn terugkeer opnieuw zal vervolgd worden door de Sierra Leoneanse autoriteiten.

Verzoekende partij kan niet verweten worden dat hij 6 jaar na de feiten nog steeds een gegronde vrees voor zijn leven heeft ten overstaan van de Sierra Leoneanse autoriteiten. Dat verzoekende partij niet in concrete zou kunnen aantonen dat de Sierra Leoneanse autoriteiten nog steeds een gevaar vormen voor zijn leven, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekende partij merkt bovendien op dat verwerende partij zélf niet is nagegaan wat de actuele toestand in Sierra Leone is.

Voorts stelt het CGVS dat het plaatsen van mensen in een quarantaine een sanitaire maatregel betreft ter bestrijding van de zware ebola epidemie (notities CGVS p. 6 en p. 13-19). Echter werd verzoekende partij, zonder dat er ebola bij hem werd gediagnosticeerd, onder dwang in quarantaine geplaatst door de Sierra Leoneanse autoriteiten. Verzoekende partij werd onder dwang in quarantaine geplaatst samen met besmette personen. Uiteraard vreesde verzoekende partij zelf ziek te worden en te sterven in het quarantainecentrum. De stelling van het CGVS dat de quarantaine louter een sanitaire maatregel betreft, strookt niet met de door verzoekende partij aangehaalde feiten."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een uittreksel van het “*Country Report: Italy*” van AIDA, geüpdatet in 2018 (stuk 3), als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend omdat (A) het feit dat hem geen internationale bescherming toegekend werd in Italië de ernst van de door hem ingeroepen vrees reeds op voorhand ondermijnt, omdat (B) hij niet aannemelijk maakt dat hij *anno* 2021, zes jaar nadat hij Sierra Leone verlaten heeft, nog een actuele vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, omdat (C) het plaatsen van zieken in isolatie of quarantaine op zich geen vervolging vormt en dit in de sanitaire maatregelen kadert die de Sierra Leone overheid nam ter bestrijding van de zware ebola-epidemie, omdat (D) nergens uit zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) blijkt dat hij voor zijn vertrek uit Sierra Leone op enigerlei wijze te horen kreeg dat hij problemen zou krijgen met de autoriteiten, omdat (E) uit de beschikbare informatie niet blijkt dat mensen die tijdens de ebola-epidemie uit quarantaine ontsnapten actueel vervolgd worden door de autoriteiten, noch dat zij voor zijn vertrek uit Sierra Leone vervolgd werden door deze autoriteiten en omdat (F) hij geen documenten neerlegt in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen dervijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sierra Leone, te hebben verlaten naar aanleiding van zijn ontsnapping uit een ebolabehandelingcentrum waar hij in quarantaine werd geplaatst. Hij stelt te vreezen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone door het (voormalige) veiligheidspersoneel van het centrum herkend zal worden en dat zij de Sierra Leone autoriteiten zullen contacteren. Hij geeft aan dat zijn leven in gevaar is.

In de bestreden beslissing stelt de adjunct-commissaris vast dat hem het statuut van vluchteling niet toegekend kan worden. Zij komt tot deze vaststelling op basis van de volgende pertinente overwegingen:

“U verklaart in Italië een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben (notities persoonlijk onderhoud dd. 07/10/2021 (verder notities CGVS), p. 4). U verklaart verder dat u een negatief antwoord kreeg. Gevraagd naar de redenen van deze weigering, legt u de fout hiervoor bij de tolk die u in het kader van uw procedure in Italië toegewezen kreeg. Het is echter niet ernstig de fouten in uw asielaanpak te wijten aan de tolk. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.

U verklaart voor het CGVS dat u in quarantaine geplaatst werd omdat uw moeder ebola had (notities CGVS, p. 5-6). U ontsnapte uit de quarantaine en besloot Sierra Leone te verlaten. U verklaart verder dat u niet meer kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat u het doelwit bent van de overheid, de veiligheidsdienst en de politie (notities CGVS, p. 13-14).

Gevraagd naar de reden dat u het “doelwit” bent, verklaart u dat u een zaak (probleem) heeft met de veiligheid en de politie (notities CGVS, p. 13-14). Gevraagd hoe u weet dat u anno 2021 nog problemen heeft als u teruggaat naar uw land van herkomst, verklaart u er weggegaan te zijn omwille van problemen. Gevraagd hoe u weet dat u 6 jaar na datum nog problemen krijgt als u teruggaat naar Sierra Leone, verklaart u in heel algemene termen dat in Afrika vele dingen zijn waarom de overheid wil dat “je” er blijft en dat “je” altijd problemen zal hebben. Gevraagd naar de reden dat u niet naar bv. Freetown gaat, verklaart u dat de overheid in Freetown dezelfde is als die in Kenema. Opgemerkt dat er ondertussen een andere overheid is sinds u Sierra Leone verliet, verklaart u dat niet te vertrouwen. U verklaart verder niet te kunnen doen alsof er niets gebeurd is nadat uw gezinsleden door de overheid gedood werden. Even later teruggekomen op de actualiteit van uw vrees verklaart u na uw aankomst in Europa niets meer vernomen te hebben over uw zaak (notities CGVS, p. 17). U blijft uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gepolst wordt naar de actualiteit van uw vrees voor vervolging. U maakt het dan ook niet aannemelijk dat u anno 2021, 6 jaar nadat u Sierra Leone verlaten heeft, nog een actuele vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Hoewel u de Sierra Leoneanse overheid als schuldige aanwijst voor de dood van uw moeder en uw zus omdat zij onder dwang in quarantaine geplaatst werden tijdens de ebola-epidemie (notities CGVS, p. 6 + p. 13-19), vormt het plaatsen van zieken in isolatie of quarantaine op zich geen vervolging en kadert dit in de sanitaire maatregelen die de Sierra Leoneanse overheid nam ter bestrijding van de zware ebola-epidemie.

Daarenboven blijkt nergens uit uw verklaringen voor het CGVS dat u voor uw vertrek uit Sierra Leone op enigerlei wijze te horen kreeg dat u problemen zou krijgen met de autoriteiten (notities CGVS, p. 6 + p.13-19). Het is dan ook niet aannemelijk dat uw eerste reactie na uw ontsnapping uit de quarantaine is om het land te verlaten.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie niet dat mensen die tijdens de ebola-epidemie uit quarantaine ontsnapten actueel vervolgd worden door de autoriteiten, noch dat zij voor uw vertrek uit Sierra Leone vervolgd werden door deze autoriteiten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris en het herhalen van eerder tijdens het CGVS gegeven verklaringen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

De argumentatie van verzoeker dat hij in Italië geen medische hulp heeft gekregen en dat hij er in het asielcentrum niet menswaardig werd behandeld, heeft géén uitstaans met de beoordeling door de bevoegde Italiaanse autoriteiten van de door hem ingeroepen nood aan internationale bescherming ten aanzien van zijn land van nationaliteit en is bijgevolg niet dienstig. Om diezelfde reden is ook zijn verwijzing naar het bij zijn verzoekschrift gevoegde “Country Report: Italy” van AIDA (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) niet dienstig. Uit dit rapport kan blijken dat er zich in Italië problemen stellen wat betreft opvang van verzoekers om internationale bescherming en toegang tot de procedure voor het bekomen van internationale bescherming. Deze algemene problemen doen evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker in Italië een negatief antwoord kreeg op zijn verzoek om internationale bescherming en dat dit de ernst van de door hem ingeroepen vrees reeds op voorhand

ondermijnt. Bovendien – en louter ten overvloede – merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nog op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft verklaard dat hij in een ziekenhuis in Italië een scan heeft kunnen laten maken en dat er hierbij gedeeltelijk voor hem werd betaald (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 6-7).

Waar verzoeker aanvoert dat zijn verzoek om internationale bescherming in Italië werd behandeld in strijd met de procedurele waarborgen, daar de tolk zijn verhaal compleet verdraaide en hij niet de mogelijkheid kreeg om aanpassingen aan te brengen aan zijn verklaringen, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Bovendien toont verzoeker niet aan dat, zo er zich inderdaad problemen met de tolk zouden hebben voorgedaan, hij in Italië niet over een adequaat rechtsmiddel beschikte om daaraan te remediëren. Dat zijn verzoek om internationale bescherming in Italië tot een negatieve beslissing leidde, vormt ook volgens de Raad een contra-indicatie voor de ernst en de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Ten slotte wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoekers argumentatie dat de adjunct-commissaris vooringenomen was "*door de weigeringsbeslissing van de Italiaanse autoriteiten*" en dat deze vooringenomenheid in strijd is met artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, kan dan ook niet worden gevolgd.

Waar verzoeker nog laat gelden dat de adjunct-commissaris zelf niet is nagegaan wat de actuele toestand in Sierra Leone is, wijst de Raad er op dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing verwezen heeft naar de rapporten in het administratief dossier (adm. doss., stuk 6, map met 'landeninformatie') waarop zij zich heeft gebaseerd om te oordelen dat hieruit niet blijkt dat mensen die tijdens de ebola-epidemie uit quarantaine ontsnapten actueel vervolgd worden door de Sierra Leoneanse autoriteiten, noch dat zij voor verzoekers vertrek uit Sierra Leone door deze autoriteiten vervolgd werden.

Met zijn betoog dat de stelling van de adjunct-commissaris dat de quarantaine louter een sanitaire maatregel betreft niet strookt met de door hem aangehaalde feiten, beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name dat hoewel hij de Sierra Leoneanse overheid als schuldige aanwijst voor de dood van zijn moeder en zijn zus omdat zij onder dwang in quarantaine geplaatst werden tijdens de ebola-epidemie, het plaatsen van zieken in isolatie of quarantaine op zich geen vervolging vormt en dit kadert in de sanitaire maatregelen die de Sierra Leoneanse overheid nam ter bestrijding van de zware ebola-epidemie. Verzoeker verduidelijkt nergens met concrete elementen waarom hij meent dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Met een dergelijke summier uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de adjunct-commissaris van de door hem afgelegde verklaringen, zonder evenwel de onjuistheid van de motieven aan te tonen. Door voorts nog te herhalen dat hij, zonder dat er ebola bij hem werd gediagnosticeerd, door de Sierra Leoneanse autoriteiten onder dwang in quarantaine geplaatst werd samen met besmette personen maakt verzoeker nog steeds niet aannemelijk dat hij een actuele vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Sierra Leone.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij problemen zou hebben met de Sierra Leonese autoriteiten, laat staan dat de door hem voorgehouden vrees actueel is.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Voor zover verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn of haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven in het Engels uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN